

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/703/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814220770
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814220770.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Stanislavy Miklánkovej v právnej veci navrhovateľa:
AB 1 B. V., so sídlom v Amsterdame, Strawinskylaan 933, Holandské kráľovstvo, zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom v Trenčíne, Piaristická 707/25, IČO: 47 234 679, proti odporcovi: Q. X., nar. XX.X.XXXX, bytom F., I. cesta XXXX/XA, o zaplatenie 668,64 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 1. júna 2015, č. k. 5C/128/2015-34, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým uplatnil proti odporcovi nárok na zaplatenie 668,64 eur, kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 76,45 eur a úroky z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 668,64 eur od 20.11.2014 do zaplatenie. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že navrhovateľ odôvodnil svoj nárok tým, že jeho právny predchodca - spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., s odporcom uzavrel úverovú zmluvu č. 4110140651, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 1.000,- eur. Odporca sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť v 24 pravidelných mesačných splátkach po 56,48 eur. Neoddeliteľnou súčasťou uzatvorenej zmluvy boli Úverové zmluvné podmienky navrhovateľa. Odporca úver riadne nespĺcal, bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku, preto bol listom zo dňa 28.6.2013 vyzvaný k splateniu celého zostatku úveru. Dižná suma, ktorú si navrhovateľ voči odporcovi uplatňuje predstavuje istinu vo výške 269,30 eur, úrok vo výške 66,38 eur, zosplatnenú istinu v sume 262,51 eur, poplatok za vedenie účtu v sume 12,45 eur, poplatky za upomienku II. vo výške 24,- eur a 12,- eur, poplatok za upomienku I. v sume 5,- eur a zmluvnú pokutu vo výške 17,- eur. Navrhovateľ si zároveň uplatnil nárok na úrok z omeškania a náhradu trov konania. Navrhovateľ k návrhu pripojil výpis z obchodnej komory Holandsko - výpis z obchodného registra, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ bol zapísaný v obchodnom registri 10.9.2012 s dátumom zakladateľskej listiny 5.9.2012. Jediným akcionárom je Air Bank a.s. so sídlom Česká republika. Odporca v konaní potvrdil, že v októbri 2011 uzavrel so spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. zmluvu o úvere a bol mu poskytnutý úver v sume 1.000,- eur. Uviedol tiež, že úver splácal každý mesiac v splátkach okolo 62,- eur a podľa neho poskytnutý úver aj preplatil. V konaní odporca uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by mu bolo oznamované postúpenie pohľadávky na navrhovateľa, toto postúpenie nevie posúdiť a jeho posúdenie ponecháva na úvahe súdu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania zistil, že dňa 31.10.2011 uzavrela spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. a odporca úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru 1.000,- eur s

celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom 1.415,28 eur, mesačnou splátkou 58,97 eur, počtom splátok 24, ročnou úrokovou sadzbou 29,72%, RPMN od 40,4% - 44,7%, priemernou hodnotou RPMN 45,11%, poplatkom za vedenie účtu 2,49 eur. Údaj o lehote splatnosti je uvedený „24 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. Súčasťou zmluvy sú aj úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - hotovostný úver. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad vyplýva, že odporca sa dostal do omeškania so splatením 14. splátky a ani nasledujúce splátky už neuhradil. Celkom odporca právnomu predchodcovi navrhovateľa zaplatil sumu 777,64 eur, z čoho na istinu bola započítaná suma 468,19 eur, na úrok suma 272,08 eur, na poplatok za vedenie účtu suma 32,37 eur, za upomienku I. suma 5,- eur. Listom zo dňa 28.6.2013 právny predchodca navrhovateľa vyzval odporcu k splateniu celého úveru - sumy 668,64 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy na jeho účet s tým, že zosplatnil celý úver. Oznamením z 29.10.2014 oznamovala advokátska kancelária navrhovateľa odporcovi postúpenie pohľadávky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., vzniknutej z úverovej zmluvy z 31.10.2011 na navrhovateľa, a to na základe zmluvy z 12.9.2012. Ďalej bol odporca vyzvaný k zaplateniu dlhu 741,83 eur. Súd vyzýval navrhovateľa, aby k pojednávaniu dokladoval postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na navrhovateľa vzhľadom na nesúlad dátumu o zmluve o postúpení pohľadávky v návrhu a v oznámení, ktoré je prílohou k návrhu. Súd navrhovateľovi oznámil, že vzhľadom na uvedený nesúlad nepovažuje postúpenie pohľadávky voči odporcovi za riadne preukázané. Na výzvu súdu navrhovateľ reagoval vyjadrením z 22.5.2015, z ktorého vyplýva, že podľa navrhovateľa listinné dôkazy priložené k návrhu preukazujú vecnú aktívnu legitimitáciu v predmetnom spore, preto výzva súdu na doplnenie dôkazov a predloženie zmluvy o postúpení pohľadávok je nedôvodná. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a ustanovenia - 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, súd návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitimitácie bez toho, aby sa bližšie zaoberal opodstatnenosťou uplatneného nároku. Navrhovateľ v návrhu tvrdil, že nadobudol pohľadávku voči odporcovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 28.6.2013; v oznámení o postúpení pohľadávky však odporcovi oznamuje, že nadobudol pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávky z 12.9.2012. Súd vyzýval navrhovateľa na predloženie zmluvy o postúpení pohľadávky za účelom upresnenia dátumu postúpenia pohľadávky a predovšetkým zistenia, či predmetom postúpenia bola i pohľadávka z predmetnej úverovej zmluvy, pretože súdu je známe z úradnej činnosti, že navrhovateľ uvádza v návrhoch na začatie konania i taký dátum postúpenia pohľadávky, ktorý časovo predchádza samotnému uzavretiu úverovej zmluvy. Uvedené bolo dôležité i z hľadiska skúmania toho, či oznámenie o postúpení je určité, zrozumiteľné a či údaje v ňom uvedené zodpovedajú skutočnosti ako v zmluve o postúpení pohľadávky. Pokiaľ navrhovateľ v súdnom konaní preukazoval svoju aktívnu legitimitáciu listinným dôkazom, a to oznámením o postúpení pohľadávky z 29.10.2014, ktoré vykonal aj ako splnomocnený zástupca pôvodného veriteľa, teda postupcu, čím je postúpenie preukázané, súd uvádza, že uvedený následok platí len vo vzťahu k dlžníkovi, teda odporcovi. Odporca posúdenie postúpenia pohľadávky ponechal na úvahe súdu. Súd vyzval navrhovateľa na preukázanie postúpenia pohľadávky s ohľadom na to, že navrhovateľ uplatňuje právo zo spotrebiteľskej zmluvy, resp. zmluvy o spotrebiteľskom úvere a súd v rámci poskytovanej súdnej ochrany spotrebiteľovi má oprávnenie skúmať i platné postúpenie pohľadávky, čo môže uskutočniť len pri predložení zmluvy ako písomného právneho úkonu. Súdu je známy rozsudok NS SR v obchodnej veci 4 Obo 210/01, ktorý však rieši primárne vzťah medzi podnikateľmi a nie je aplikovateľný aj na spotrebiteľský spor. V zmysle § 53 ods. 3 písm. b) Občianskeho zákonníka dodávateľ nesmie previesť práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa. Podľa tohto ustanovenia tak nesmie urobiť vtedy, ak by sa týmto prevodom zhoršila vymožiteľnosť alebo zabezpečenie pohľadávky. V zmysle uvedenej právnej úpravy by súd mohol v spotrebiteľskej veci označiť zmluvu o postúpení pohľadávky za neplatnú a rozpornú s citovaným ustanovením zákona už i s ohľadom na to, že v prípade nárokov spotrebiteľa voči dodávateľovi, či už zo zmluvy, alebo i príslušenstva pohľadávky a trov konania by sa situovaním nového veriteľa v inom štáte zhoršila vymožiteľnosť jeho práva. Predmetom skúmania postúpenia je i to, či došlo k postúpeniu celej pohľadávky a celého príslušenstva, keď navrhovateľ uplatňuje častokrát napríklad i zmluvnú pokutu, budúce zmluvné úroky a podobne. Okrem toho z listinných dokladov vyplýva, že v deň uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok z 28.6.2013 (ako tvrdí navrhovateľ v návrhu, nie v písomnom oznámení, ktoré doručoval odporcovi) zároveň vyzýval pôvodný veriteľ Home Credit Slovakia a.s. odporcu listom z 28.6.2013 (č.l. 16 spisu) k splateniu celého dlhu na jeho účet bez toho, aby v liste poukazoval na postúpenie pohľadávky inému veriteľovi, pričom upozorňoval dlžníka i na možnosť exekučného konania. I táto skutočnosť vnáša nejasnosti ohľadom postúpenia pohľadávky a jej rozsahu, pretože týmto listom pôvodný veriteľ zároveň „zosplatňuje celý dlh“, a preto je významné posúdenie, akú splatnú pohľadávku vôbec mohol pôvodný veriteľ na navrhovateľa postupovať, t.j., či len neuhradené splátky, alebo celý zosplatnený úver už i s poukazom na povinnosti veriteľa pri využití

práva podľa § 565 OZ dodržať postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V konaní stále zostáva nepreukázané, či a kedy vlastne došlo k postúpeniu pohľadávky, či celej splatnej pohľadávky, alebo pohľadávky splatnej i v budúcnosti, a či bolo odporcovi oznámené postúpenie pohľadávky správne. Z uvedených dôvodov súd zmietol návrh navrhovateľa, pretože navrhovateľ nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu v spore ako nositeľa hmotnoprávneho vzťahu z úverového vzťahu, ktorý je predmetom konania.

Úspešnému odporcovi podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) náhradu trov konania nepriznal, pretože mu trovy v konaní nevznikli.

Proti tomuto rozsudku navrhovateľ podal včas odvolanie. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, resp. rozsudok okresného súdu zmeniť a návrhu vyhovieť. Deklaroval uplatnenie odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. Okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) a f) O.s.p. - okresný súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že je pravdou, že navrhovateľ predložil oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 29.10.2014 adresované odporcovi na jeho adresu trvalého pobytu (č. l. 17), avšak odporca túto skutočnosť nepotvrdil, avšak potvrdil skutočnosť, že uzavrel s právnym predchodcom úverovú zmluvu č. 411014065. Navrhovateľ ako dôkaz o tom, že zaslal toto oznámenie odporcovi, predložil podací hárok č. EPH003341725 Slovenskej pošty, a.s. list 30/34 (č. l. 19) a ako súd zistil na tejto strane 30 tohto hárka je uvedené meno odporcu s adresou na doručenie jeho trvalého pobytu (č. l. 19). Súd však tento podací hárok nepovažuje za dostatočný dôkaz na preukázanie tvrdenia navrhovateľa, že toto oznámenie bolo aj skutočne doručené odporcovi. Keďže navrhovateľ právne relevantným spôsobom nepreukázal aj doručenie tohto oznámenia postupcu dlžníkovi, tak k preukázaniu vecne aktívnej legitímácie navrhovateľa by postačovalo predloženie konkrétnej zmluvy o postúpení pohľadávok. Za tejto situácie však súd nemohol vo veci inak rozhodnúť ako návrh zamietnuť z dôvodu, že navrhovateľ svoju aktívnu vecnú legitímáciu v tomto konaní dostatočne nepreukázal. Závery súdu prvého stupňa pokladá navrhovateľ za neuralgické body odvolacieho konania a absolútne sa s nimi nestotožňuje. Konajúci súd v podstate podporil argumentáciu odporcu o možnosti založiť aktívnu vecnú legitímáciu postupníka v spore aj hmotnoprávnym úkonom „Oznámením o postúpení pohľadávky, ktorú adresuje postupca dlžníkovi“, konajúci súd nemal za preukázané, že tento hmotnoprávny úkon sa dostal do dispozičnej sféry odporcu, keďže z dokazovania vyplynulo, že odporca na pojednávaní v tejto veci uviedol, úver splácal každý mesiac v splátkach okolo 62 eur, podľa neho poskytnutý úver aj preplatil. V konaní uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by mu bolo oznamované postúpenie pohľadávky na navrhovateľa, toto postúpenie nevie posúdiť a jeho posúdenie necháva na úvahe súdu. Navrhovateľ k vyjadreniu odporcu uvádza, že z tohto tvrdenia však jasne nevyplýva, že by oznámenie o postúpení nebolo odporcovi právnymi predchodcom doručené. Okrem vyššie uvedených skutočností poukázal na to, že návrh spolu s prílohami sa doručuje súdom odporcovi do vlastných rúk. Citoval z uznesenia ústavného súdu Slovenskej republiky z 22.11.2011, č.k. III. ÚS 517/2011-9 - Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (navrhovateľ) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (odporca) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný). V uznesení NS SR 6Cdo 214/2011 sa uvádza - Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Ak sa v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku vecnej legitímácie žalovaného/žalobcu, t. j. vecná legitímácia má hmotnoprávny základ a je vylúčená z manudukčnej povinnosti súdu v zmysle § 5 O.s.p., ako aj z postupu konajúceho súdu uvedeného v § 103 a § 104 O.s.p., a teda nie je podmienkou konania. V tomto prípade navrhovateľ uniesol bremeno tvrdenia ohľadne svojej aktívnej vecnej legitímácie, keď v žalobnom návrhu tvrdil, že došlo k hmotnoprávnemu úkonu „Oznámeniu o postúpení pohľadávky postupcom v zmysle § 526 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb.“ a bremeno dôkazu uniesol priložením listinného dôkazu - „Poštový podací hárok“, ktorý osvedčuje právnú skutočnosť, že „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ bolo zaslané na adresu žalovanej, ktorú uviedla ako obsahovú náležitosť úverovej zmluvy č. 4110140651 zo dňa 31.10.2011. Počas trvania zmluvných vzťahov môže dôjsť k zmene „miesta zdržiavania dlžníka“, a preto predvídavo k žalobe pripojil ako prílohu Oznámenie o postúpení pohľadávky, a teda okrem toho, že predmetné „oznámenie“ je listinný dôkaz z pohľadu teórie práva, je to aj hmotnoprávny úkon. Konajúci súd nemôže urobiť sporným to, že návrh spolu s prílohami doručil do vlastných rúk odporcovi, a teda nesporne

najneskôr, týmto okamihom je voči odporcovi účinný aj hmotnoprávny úkon Oznámenie o postúpení pohľadávky, ktorý je prílohou návrhu, a teda pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, t. j. stav, kedy dlžníkovi nad mieru všetkých pochybností bolo oznámené postúpenie pohľadávky postupcom. Odvolanie proti rozsudku v tejto časti odôvodňuje tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, eventuálne súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Z tvrdenia odporcu na pojednávaní je jasné a zrozumiteľné, že uzavrel zmluvu s právnym predchodcom veriteľa č. 4110140651 zo dňa 31.10.2011. Je preto nesporná skutočnosť, že došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy, ktorá je predmetom postúpenia pohľadávky. V neposlednom rade pokladá za nesprávny aj skutkový záver súdu prvého stupňa, keďže žalobca právne relevantným spôsobom nepreukázal aj doručenie tohto oznámenia postupcu dlžníkovi s ohľadom na nižšie uvedené. Oznámenie o postúpení pohľadávky je podľa jeho právneho názoru potrebné posudzovať v zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa ustálenej súdnej praxe účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávnych úkonov v režime Občianskeho zákonníka predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi tak, že sa dostane do sféry jeho dispozície. Je tým treba rozumieť konkrétnu možnosť adresáta zoznámiť sa s jemu adresovaným právnym úkonom. Právna teória a súdna prax takou možnosťou chápe nie iba samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj tie prípady, keď doručením listu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta členovi jeho domácnosti či do jeho poštovej schránky, nadobudol adresát úkonu objektívnu možnosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznánil s obsahom úkonu, postačuje, že mal objektívnu príležitosť tak urobiť (Nález Ústavného súdu SR IV. ÚS 403/2010-42). Záver súdu prvého stupňa o tom, že relevantným spôsobom nepreukázal aj doručenie tohto oznámenia postupcu dlžníkovi, nemá oporu v ustanovení zákonov SR. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. V tomto prípade navrhovateľ uniesol bremeno tvrdenia, keď v návrhu tvrdil, že došlo k oznámeniu nového veriteľa postupcom dlžníkovi a bremeno dôkazu uniesol priložením poštového podacieho hárku, lebo pri bežnom priebehu vecí je na mieste logický záver, ktorý vyplýva z kauzálnej reťaze dôkazov, že jednostranný hmotnoprávny úkon - Oznámenie o postúpení pohľadávky sa dostane do dispozičnej sféry žalovaného dlžníka.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať.

V prejednávanej veci rozsudok okresného súdu vychádza zo správnych skutkových a právnych záverov, jeho odôvodnenie zodpovedá kritériám v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., je správne, úplné a presvedčivé, preto podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd identifikoval s dôvodmi negatívneho rozhodnutia okresného súdu a o nároku navrhovateľa a na akcentovanie správnosti rozhodnutia okresného súdu k odvolacím dôvodom navrhovateľa dodáva:

Ustanovenie § 205 ods. 2 O.s.p. určuje taxatívne dôvody, ktoré môže uplatniť odvolateľ proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa - v danom prípade okresného súdu.

Navrhovateľ deklaroval uplatnenie niekoľkých odvolacích dôvodov vo svojom odvolaní, ktoré podľa názoru odvolacieho súdu nie sú v prejednávanej veci spôsobilými odvolacími dôvodmi.

1. Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď pri hodnotení jednotlivých dôkazov nepostupuje podľa § 132 O.s.p., čoho dôsledkom je nesprávny skutkový záver.

Ustanovenie § 132 O.s.p. upravuje procesný postup súdu pri hodnotení jednotlivých procesných dôkazov, a to tak, že súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivé a všetky

dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

V prípade spotrebiteľských právnych vzťahov, čo je aj prejednávaný prípad, ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, čo svojou povahou tiež procesný predpis, je súd povinný ex offo sa zaoberať všetkými právne významnými okolnosťami, ktoré by zhoršovali postavenie spotrebiteľa.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že okresný súd pri zisťovaní skutkového stavu postupoval v intenciách citovanej procesnej úpravy a správny je aj jeho skutkový záver, že z dokazovania nebolo preukázané, že navrhovateľovi bola postúpená pohľadávka Home Credit Slovakia, a.s. Správne sa okresný súd zaoberal tým, či navrhovateľ je právnym nástupcom Home Credit Slovakia, a.s. a v akom rozsahu, keď z listinných dôkazov, ktoré produkoval navrhovateľ, nebolo možné jednoznačne ustáliť, či došlo k postúpeniu pohľadávky a v akom rozsahu. Uvedené zistenie bolo významné práve z aspektu povinnosti súdu zabezpečiť ochranu spotrebiteľa.

2. Nesprávne právne posúdenie veci je odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. Za nesprávne právne posúdenie veci sa považuje aplikácia nesprávneho právneho predpisu na zistený skutkový stav alebo sice aplikácia správneho právneho predpisu, ale jeho nesprávna interpretácia.

Z obsahu tohto odvolacieho dôvodu, uplatneného navrhovateľom možno usudzovať, že namieta nesprávnu interpretáciu ustanovení § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Podľa jeho názoru, stačí, že listinnými dôkazmi preukázal splnenie všetkých zákonných predpokladov tohto ustanovenia, teda, že preukázal oznámenie postupcu postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho dlžník nie je oprávnený dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení.

V prejednávanej veci z aspektu tohto odvolacieho dôvodu je však potrebné vziať do úvahy, že ide o spotrebiteľský právny vzťah, pri ktorého posudzovaní platí pre súd imperatív ochrany spotrebiteľa, čo vyplýva z právnej úpravy v ustanovení § 53 ods. 3 písm. b) Občianskeho zákonníka, ako aj z úpravy v § 5b zákona č. 250/2007 Z. z.

Pokiaľ navrhovateľ namieta, že úlohou súdu bolo posudzovať len otázku, či oznámenie o postúpení pohľadávky bolo doručené odporcovi (resp. či sa dostalo do sféry jeho dispozície), vzhľadom na vyššie uvedenú právnu úpravu, je správny právny záver okresného súdu, že navrhovateľ nemá aktívnu vecnú legitímáciu, pretože nepochybným spôsobom nepreukázal, že nadobudol uplatnený nárok v tomto konaní od veriteľa odporcu podľa úverovej zmluvy zo dňa 31.10.2011.

Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že nie je daný, v danej veci preukázané, že navrhovateľ je nositeľom práv a povinností z hmotnoprávneho vzťahu, založeného úverovou zmluvou, z ktorej je uplatnený prejednávaný nárok.

Za tejto situácie okresný súd vo veci správne aplikoval a interpretoval právne predpisy, preto ani uvedený odvolací dôvod neuplatnil navrhovateľ opodstatnene.

Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že zrejme ušlo pozornosti navrhovateľa, že okresný súd sa primárne, vzhľadom na nejasnosti v predložených listinách navrhovateľa, zaoberal, či došlo k postúpeniu pohľadávky, v akom rozsahu a kedy a otázke oznámenia postúpenia a jeho platnosti sa venoval iba sekundárne, najmä z hľadiska, či obsah oznámenia o postúpení bol správny. Napokon okresný súd umožnil navrhovateľovi, aby postúpenie pohľadávky preukázal, vyzval ho, aby zmluvu o postúpení (ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka pritom predpokladá obligatórnu písomnú zmluvu), predložil. Navrhovateľ však zostal nečinný a aj svoje odvolanie založil na polemike o tom, čo je významné z hľadiska posudzovania ním uplatneného nároku, či iba otázka platného oznámenia, alebo otázka platného postúpenia pohľadávok, čomu sa, podľa názoru odvolacieho súdu, správne primárne venoval okresný súd.

3. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) a f) O.s.p., uvedené námietky korešpondujú s námietkami vo vyššie uvedených odvolacích dôvodoch (§ 205 ods. 2 písm. d) / a f) O.s.p.), preto odvolací súd poukazuje na vyššie uvedené dôvody pod bodmi 1. a 2. Okresný súd úplne zistil skutkový stav, na ktorý správne

aplikoval a interpretoval právnu úpravu, potom ani námietka navrhovateľa o odňatí možnosti konať pred súdom (vadný postup súdu, v dôsledku ktorého účastník nemohol uplatniť svoje procesné práva), nie je opodstatnená.

Rozsudok okresného súdu je preto správny a zákonný, preto ho bolo potrebné potvrdiť.

V odvolacom konaní bol úspešný odporca, patrila by mu náhrada trov podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Odporcovi v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu právo na náhradu trov konania nemohol odvolací súd priznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .